

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Det er spørgsmålet om standardfradraget, for det er, som om SF stadig væk har en opfattelse af, at de mennesker, der bor i en ejerbolig, er de bedrestillede og de rige osv. Det er jo ikke det billige, vi har længere.

I dag er det ofte helt almindelige lønmodtagere, som bor i en ejerbolig. Hvis det standardfradrag, vi kender i dag, skulle have været opreguleret bare med pris- og lønstigningerne igennem de senere år, skulle standardfradraget i dag være på 12.000 kr.

Det, der er argumentet for standardfradraget, er, at med det løbende slid og den løbende værdiforringelse, der sker på en ejerbolig, skal man have mulighed for at skaffe penge til at foretage vedligeholdelse. Og dér er det, SF går galt i byen, for den rige, den, der har penge nok, ringer jo bare til håndværkeren, når der er huller i tagrenden, ringer bare her og dér og får tingene udført, for det har vedkommende penge til. Hvorimod for den familie, ofte børnefamilie, der bor i ejerbolig – den første ejerbolig måske – er det lige skrabet, at det kan hænge sammen. For dem vil det her være en kolossal flot håndsrækning, som gør, at de har de ekstra penge, der gør det muligt at vedligeholde deres bolig. Det kan også være til isolering og andre ting, som ud fra en miljøbetragtning er fornuftigt, men de har ikke pengene i dag.

Så kan man selvfølgelig lave en eller anden ordning, hvor man begynder at sende tilskudschecks ud, men det er vores opfattelse, at når vi har det redskab, der hedder standardfradraget, burde man sørge for, at det var i orden. Vi kunne godt tænke os, at forhøjelsen havde været større, sådan at man havde fået indhentet noget af det efterslæb, der er i forhold til, hvor stort beløbet rent faktisk burde have været i dag, hvis man ser på pris- og lønudviklingen.

Men i og med at forhøjelsen er så beskeden, er det faktisk de personer med de laveste indkomster, som får størst glæde af det. For at gentage mig selv fra tidligere: Millionæren er fuldstændig ligeglad med de 1.000 kr. på standardfradraget.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jo, men skulle vi så ikke lade være med at sende de penge til millionæren, hvis han er ligeglad med at få dem. Det tror jeg sådan set er rigtigt nok.

Jeg deler hr. Kim Behnkes beskrivelse af, at der er mange familier i ejerbolig, som har det svært, som har lave indkomster, og som har svært ved at få det til at hænge sammen. Men så synes jeg da, at vi målrettet skulle gøre noget for dem. SF har et ændringsforslag til finansloven om at lave en skattelettelse for de laveste indkomster, så lad os vedtage det i stedet for at dele 600 mio. kr. ud på en måde, så der også sendes checks ud til millionærer, som overhovedet ikke har brug for det. Det synes vi var meget mere konstruktivt og målrettet.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet til kl. 13.00, hvor vi først går til punkt 26 på dagsordenen: Spørgsmål til ministrene.

Mødet udsat kl. 11.50

Mødet genoptaget kl. 13.00

Man gik til dagsordenens punkt 26, som var:
26) Spørgsmål til ministrene.

Spm. nr. S 703

1) Til statsministeren af:

Jan Køpke Christensen (FP):

»Vil statsministeren give et begrundet svar på, om statsministeren mener, at trafikministeren har levet op til ministeransvarlighedsloven med at give klare, gennemskuelige, tydelige, korrekte og fyldestgørende oplysninger over for Folketinget i sagen om Helsingør-Helsingborg-færgeforbindelsen i Folketinget under debatten tirsdag den 5. december 1995?«

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Forespørgslen den 5. december 1995 til trafikministeren lød:

»Hvad kan ministeren oplyse om, hvorledes man agter at sikre den frie konkurrence i Helsingør Havn med lige vilkår for alle rederier og således efterkomme Europa-Kommissionens ønske?«

Trafikministeren redegjorde ved debatten den 5. december for, hvordan ministeren agter at sikre, at der skabes konkurrence på færgefarten mellem Helsingør og Helsingborg.